

Kopisíður

Putlisøgur

PUTLISØGUR

Putlisögur er eitt hugskot um, hvussu vit kunnu arbeiða við teksti, har vit fara frá heildini niður í smálutirnar, og síðan aftur til heildina.

Vit hava valt at gera nakrar putlisögur úr tekstinum í *Súluni*, men tað ber sjálvandi væl til at nýta annan tekst, sum er viðkomandi fyri børnini. Eitt gott hugskot er at skriva um børnini og teirra verð. Havast skal í huga, at teksturin má vera lættur og ljóðrættur í mest møguligan mun.

Vit tosa við børnini um, hvat ein setningur er, og siga teimum, at vit nýta ymisk tekn, tá ið vit skriva tekst.

Í setningum byrja vit altíð við stórum bókstavi og enda við punktum, spurnartekni o.ø.

Í okkara putlisøgum endar søgan altíð við punktum. Á sama hátt, sum tú leggur kantarnar í putlispølum fyrst, leggja vit í putlisøguni byrjan og enda fyrst.

Síðan leggja vit orðini, sum eru inni í setninginum.

Tað er tilskilað á bókstavasíðunum í læraravegleiðingini, hvørjar bókstavir vit hava gjørt putlisögur til. Ætlanin er tó ikki, at vit *skulu* arbeiða við putlisøgnum, tá ið vit hava tann ávísa bókstavin, men at lærarin arbeiðir við teimum, tá ið tað hóskar seg best í undirvísingini.

Putlisögur eru góðar at brúka í *serundirvísingini*. Við tað at vit fara frá heildini niður í smálutirnar og aftur til heildina, ber væl til at arbeiða við hugtøkum, orðum, bókstavum og ljóðum. Myndirnar eru góðar at práta um, og innihaldið verður kent fyri børnunum.

Áðrenn putlisøgan er klipt sundur, vita børnini, hvat søgan er um, tey duga at lesa tekstin sum eina samanhangið søgu. Men í tí løtu, vit hava klipt søguna sundur, má barnið týða hvørt orðið sær, finna út av, hvørjum bókstavi orðið byrjar við, hvør næsti bókstavur er, o.s.fr.

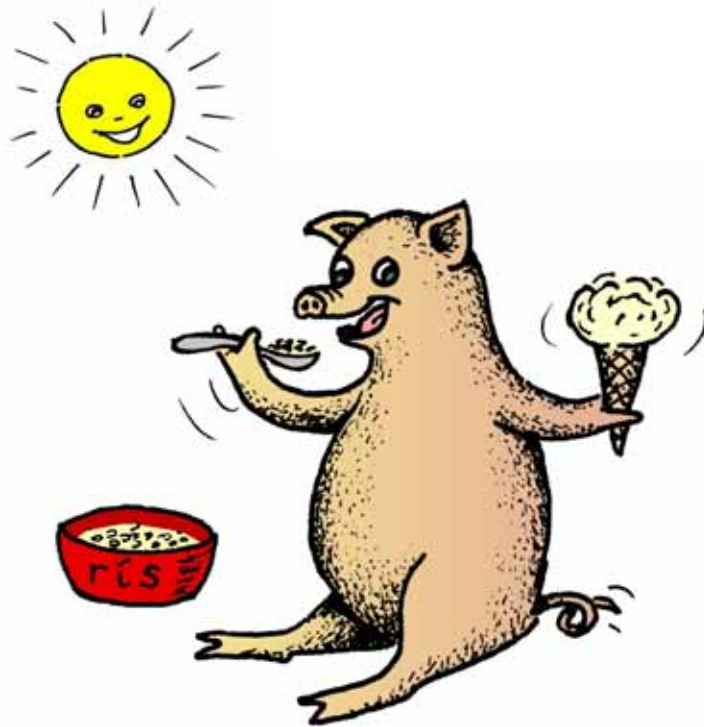
Hetta skulu vit brúka: eitt hefti, saks, límstift

Mannagongd

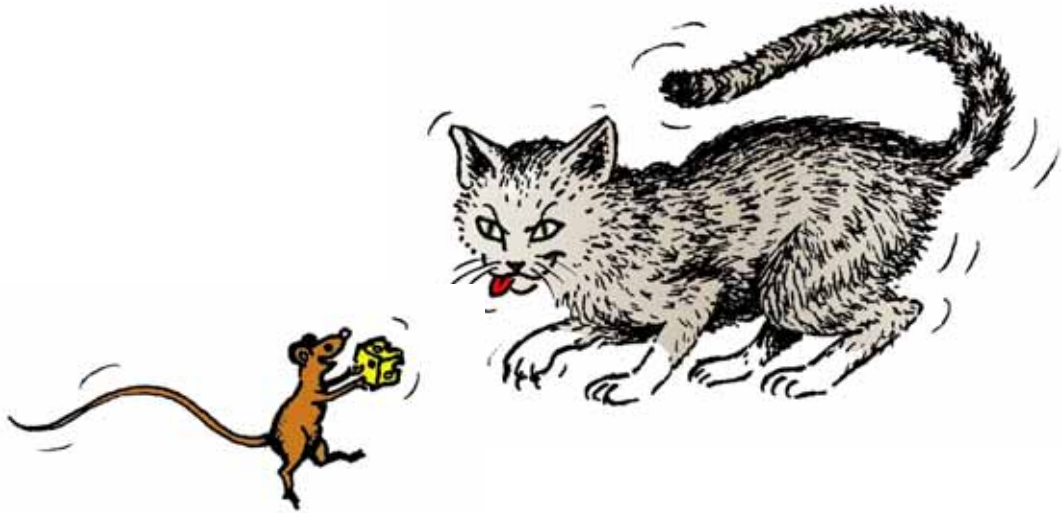
1. Vit práta um myndina. Lærarin ansar eftir, at tey orð, sum eru í tekstinum, verða nevnd. Meðan vit práta, kunnu vit skriva nøkur orð á sjálva myndina. Hesi orð stuðla barninum, tá ið søgan skal setast saman aftur.
2. Áðrenn søgan verður klipt sundur, lesa vit tekstin, møguliga fleiri ferðir. Tá ið vit arbeiða við børnum, sum hava trupult við lesing, mugu vit gera okkum meira ómak við tí fyrireikandi arbeiðinum. Vit tosa um orð, bókstavir og ljóð.
3. Børnini klippa myndina út og líma hana í heftið.
4. Børnini klippa orðini í kóssunum sundur og blanda tey. Orðini liggja nú sum eitt putlispæl á borðinum.
5. Orðini verða sett saman aftur, byrjan og endi fyrst. Tá ið setningurin liggur rætt samansettur á borðinum, líma vit orðini í heftið.

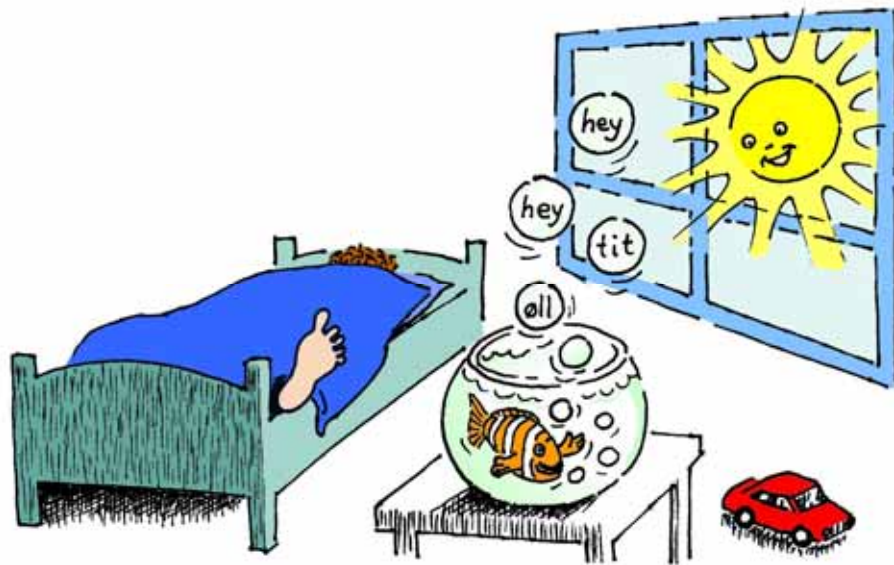
Sólin	sá,	ein
mús	lá	í
á.		

Sólin	sá	ein
grís	eta	rís
og	ís.	

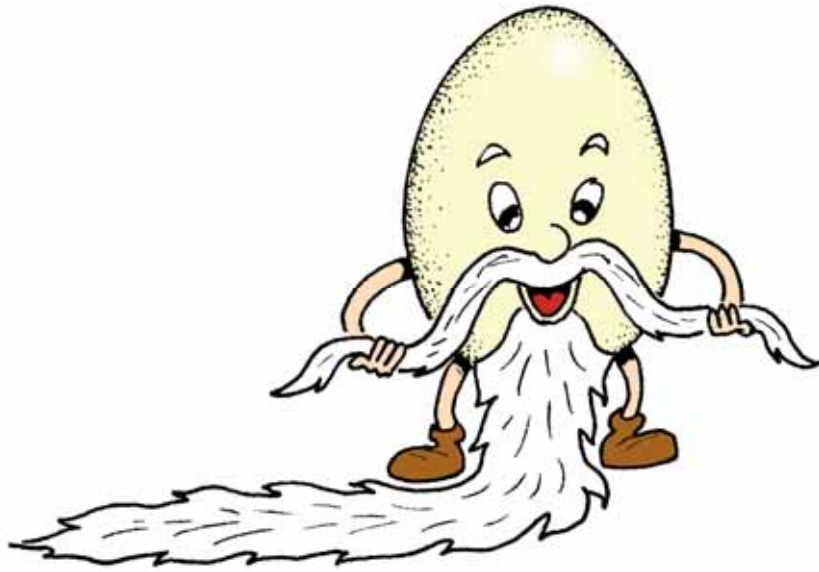
Ein	ketta	sá
eina	mús	á
tá.		

Sólin	sá	eina
il	og	ein
fisk	og	ein
bil.		

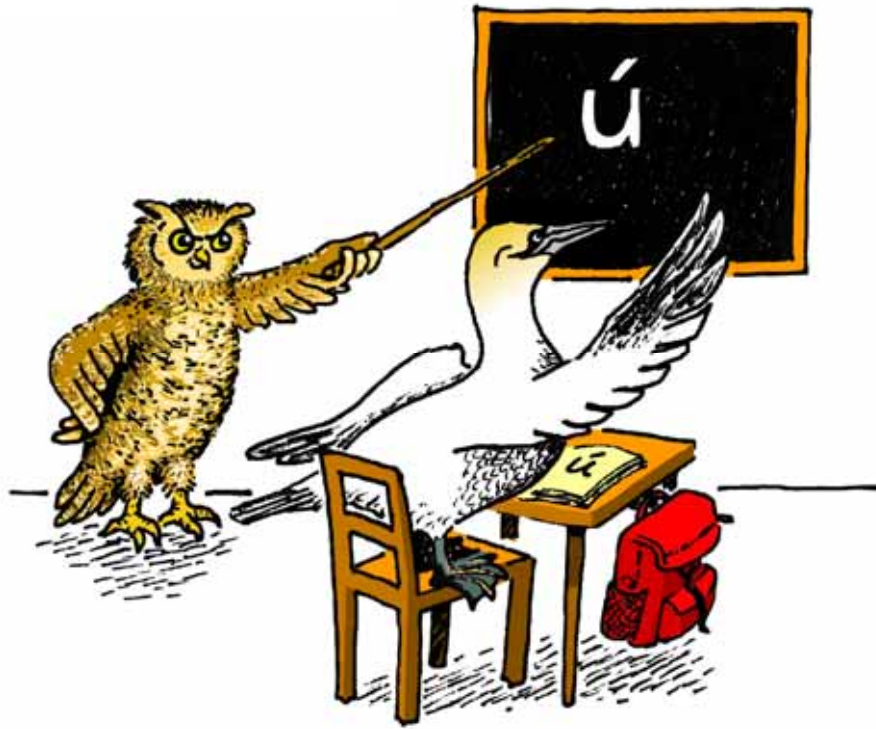
Sólin	sá	ein
krabba	bíta	í
eina	tá.	

Her	er	eitt
egg,	sum	hevur
skegg.		

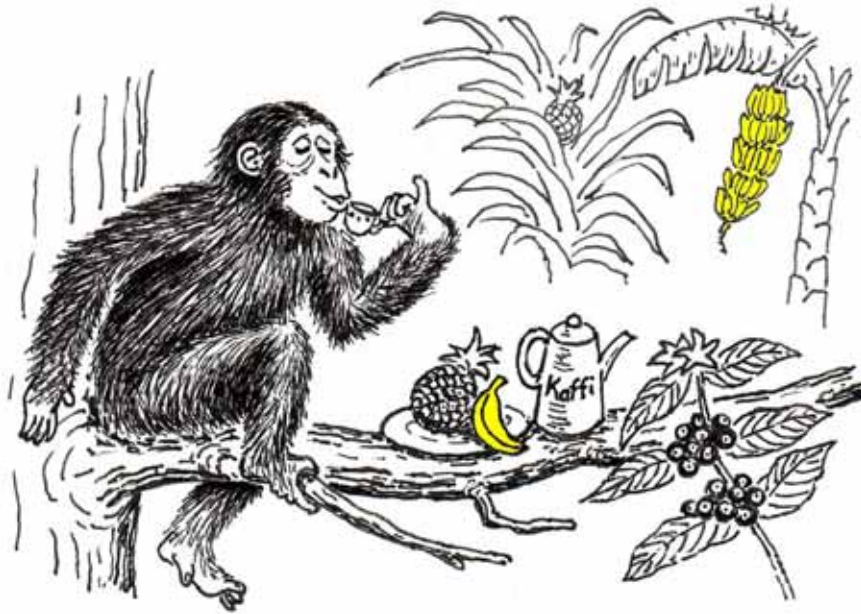
Ein	risi	sá
trý	ross	og
ein	foss.	

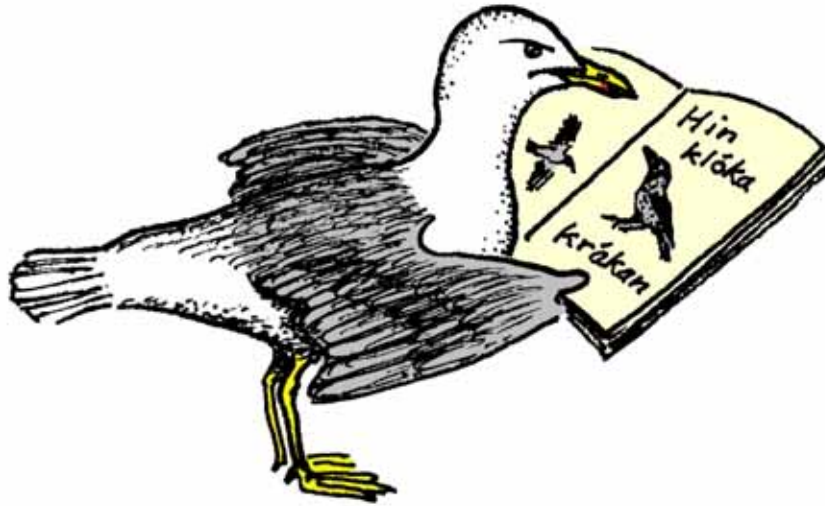
Ein	úla	og
ein	súla	eru
í	skúla	og
lesa	um	ú.

Timm	og	Tomm
eta	bomm,	grøn
og	gul	og
blá.		

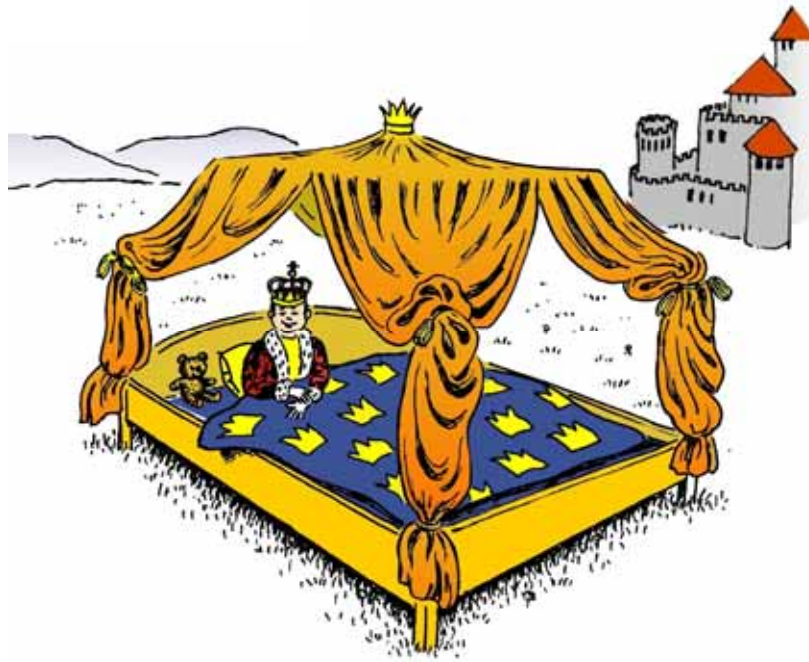
Í	Afrika	er
apan	Affi,	ananas
banan	og	kaffi.

Ein	líkka	lesur
í	bók	um
kráku,	sum	er
so	klók.	

Dunнан	Dina	etur
rís	og	býr
í	Kina.	

Á	eini	ong
sá	eg	ein
kong	í	eini
song.		

Hipp	og	Hopp
fáa	poppkorn	í
ein	kopp.	

Leika	fór	at
ýla,	tá	inn
kom	ein	grýla.

Sólin	sá	Eyð
og	ein	seyð
eta	breyð.	

Eg	fór	heim,
tá	ein	dropi
datt	á	mín
fína	hatt.	

Eg	breyt	beinið,
tá	eg	datt
av	einum	steini.